

Arrest

nr. 286 600 van 24 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 september 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERSCHUEREN, die *loco* advocaat B. BRIJS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Igbo etnie. U bent geboren op 20 juli 1996 te Agbor, Delta State. Uw religie is christen, pentecoste. U heeft een zoon B.V.H. (geboren te X X 2022) met de Belgische C.V.H..

In Agbor woonde u samen met uw adoptieouders en uw zus R., die de biologische dochter was van uw adoptieouders. Uw ouders waren handelaars in voedingswaren en verkochten tomaten op de markt "Garage" in Agbor. U ging 6 jaar na de lagere school. Hierna moest u van uw adoptieouders stoppen met school, zodat er genoeg geld was om het schoolgeld van uw zus R. te kunnen betalen. U moest thuis blijven, het huis kuisen en ging soms mee naar de markt om tomaten te verkopen. Toen u 19 jaar was ontmoette u A.H.M. op de markt. Hij was een streetfood verkoper van 50 of 60 jaar oud en was één van uw klanten die tomaten van u kocht. A.H.M. sprak u aan en vroeg u waarom u steeds oude en versleten kleren draagt. U vertelde dat uw ouders niet meer geven om uw welzijn en dat u soms van uw ouders het huis niet meer binnen mag en op straat moet slapen als u te weinig geld hebt binnengebracht van de tomatenverkoop. A.H.M. stelde voor dat u bij hem kon verblijven. Hij gaf u accommodatie en voedsel. In ruil wou hij met u een intieme relatie beginnen. U zei dat u zulke dingen niet doet waar u vandaan komt, waarop A.H.M. dreigde dat als u het niet zou doen, hij u geen voedsel, accommodatie en financiële hulp meer zou geven. Hij vertelde u bovendien dat niemand ooit te weten zou komen dat u deze intieme relatie met hem had. Uiteindelijk ging akkoord omdat u geen andere keuze zag. Zo ging u telkens bij A.H.M. slapen wanneer u door uw ouders het huis werd buitengesloten.

Op een bepaald moment, rond januari 2016, werd uw zus R. ziek. Toen de dokters in het hospitaal er niet in slaagden uw zus te behandelen, zochten uw ouders een alternatieve, voodoo behandeling bij een native dokter. Toen de native dokter R. onderzocht, zei hij dat iemand in de familie een schanddaad pleegt door met een andere man te slapen en dat dit de oorzaak is van R.'s ziekte. De native dokter stelde voor aan uw ouders om een reiniging te doen op u, waarbij ze uw bloed zouden gebruiken om R. te reinigen, omdat u degene was die de schanddaad pleegde. De reiniging werd gepland drie dagen later in het Kwaadaardige bos. Na het bezoek aan de native dokter confronteerden uw ouders u met hetgeen de native dokter had gezegd. U ontkende dat u intimiteiten had met een man, maar uw ouders zeiden dat ze de waarheid al wisten van de native dokter. In de dagen naar aanloop van de reiniging, overhoorde u het plan van uw ouders en de native dokter om u te doden en uw bloed te gebruiken voor de reiniging van R.. Hierop rende u weg van uw ouderlijk huis en ging u naar A.H.M.. A.H.M. zei dat jullie niet naar de politie konden gaan, want dat ze jullie zouden arresteren omdat het tegen de wet is in Nigeria om een intieme relatie te hebben. Hierop besloten jullie dat het beter was om het land te verlaten. Jullie vertrokken in april 2016 en reisden via Niger en Libië. In Libië verloren u en A.H.M. het contact. Vervolgens reisde u naar Italië. Bij aankomst in Italië deed u een verzoek om internationale bescherming op 17 oktober 2016. U werd er een verblijfsvergunning op basis van humanitaire redenen toegekend, die geldig was tot 27 december 2018. Uw aanvraag ter vernieuwing van deze verblijfsvergunning werd afgewezen op 08 juli 2019. U reisde naar België en kwam aan op 16 januari 2020. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 21 januari 2020.

Ter staving van uw verzoek legde u enkele documenten neer met betrekking tot uw procedure in Italië voor de vernieuwing van uw verblijfsvergunning op basis van humanitaire redenen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u een intieme relatie zou gehad hebben met A.H.M. in ruil voor onderdak en financiële steun. U vreest dat uw ouders uw bloed zullen gebruiken om een rituele reiniging te doen omdat u met een man sliep. Daarnaast vreest u ook de autoriteiten indien ze zouden te weten komen dat uw ouders een reiniging willen uitvoeren omdat u met een man sliep (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 13/04/2022 (hierna NPO) p. 23).

Het dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag en inconsistent zijn dat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw beweerde verblijfplaats in Nigeria, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas reeds danig op de helling zet. Wanneer u door de protection officer gevraagd werd om al uw verblijfplaatsen van geboorte tot vertrek op te noemen, waarbij expliciet werd gevraagd om niet enkel uw vast adres op te noemen, maar ook plaatsen waar u voor een korte periode hebt verbleven, verklaarde u: "ik woonde enkel op één specifieke plaats voor ik Nigeria verliet" (NPO p.7). U gevraagd of u in Agbor steeds in hetzelfde huis hebt gewoond, antwoordde u bevestigend. U gevraagd of u ooit nog elders hebt gewoond voor een korte periode, verklaarde u dat u nooit ergens anders woonde, slechts enkel dat u 2 dagen voor uw vertrek hebt verbleven bij de man die u uit Nigeria heeft gebracht (NPO p. 8). Dat u later tijdens het persoonlijk onderhoud dan plots verklaart dat op straat sliep en overnachtte bij A.H.M., wanneer u weer eens door uw ouders werd buitengesloten omdat u uw verkoops-doelstellingen niet haalde, is niet consistent (NPO p. 15, 18). Terwijl u in eerste instantie nog verklaarde nooit in een ander huis te hebben verbleven, behalve die twee dagen voor uw vertrek (NPO p. 8), verklaarde u later tijdens het interview plots dat u wel 5, 20 of 100 keren bij A.H.M. bent gaan overnachten (NPO p. 18). Niet alleen zijn uw verklaringen intern inconsistent, het feit dat u het aantal beweerde overnachtingen bij A.H.M. zo breed moet schatten ergens tussen 5 en 100 keer, is ook weinig overtuigend. Wanneer u door de protection officer geconfronteerd wordt met bovenvermelde tegenstrijdigheid, verklaart u slechts dat u eerder niet vermeldde dat u ook op straat moest slapen, omdat "de straat geen plaats is om te wonen, het is geen shelter. Als ik elders had gewoond met shelter zou ik het gezegd hebben, maar de straat is niet een plaats om te wonen." (NPO p.18). Deze verklaring overtuigt echter niet, immers vermeldde u niet alleen niet dat u soms op straat moest slapen, u vermeldde ook niet dat u geregeld bij A.H.M. ging overnachten, dit terwijl u er misschien wel 100 keer zou verbleven hebben. Nochtans kan verwacht worden, indien u werkelijk maar liefst 100 keren bij A.H.M. moest overnachten, en steeds wanneer uw ouders uw buitensloten, dat u dit toch wel zou vermeld hebben op het moment dat de protection officer u vraagt naar uw verblijfplaatsen. Het feit dat u enerzijds wel vermeldt twee dagen voor uw vertrek te hebben verbleven bij de persoon die u uit Nigeria bracht, maar niet vermeldt dat u 5, 20 of zelfs 100 keer bij A.H.M. hebt verbleven, ondergraaft dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw beweerde logementen bij A.H.M..

Overigens dient te worden opgemerkt dat u er ook niet in slaagt om concrete en consistente antwoorden te geven op de "wanneer"-vragen over uw beweerde overnachtingen bij A.H.M., hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aantast. U verklaarde dat u A.H.M. ontmoette toen u 19 jaar was, dus rond 2015 (NPO p. 14). Daarnaast verklaarde u dat uw ouders u begonnen buiten te sluiten uit het huis rond het begin van 2016, dus **na** uw eerste ontmoeting met A.H.M. (NPO p.17). Wat verder tijdens het interview verklaart u dan weer dat u reeds werd buitengesloten en op straat moest slapen nog **voor** u A.H.M. ontmoette (NPO p. 18). U door de protection officer gewezen op deze inconsistentie, wijzigt u plots uw verklaringen en verklaart u dat u A.H.M. ontmoette begin 2016, maar dat u al op straat begon te slapen ervoor (NPO p. 18). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de protection officer gestelde vragen. Verder dient te worden opgemerkt dat wanneer de protection officer u de vraag stelt wanneer u voor de eerste keer shelter kreeg bij A.H.M., u slechts verklaart "ik kan niet exact zeggen wanneer ik begon te verblijven in zijn huis, het is gewoon dat als mijn ouders me buitensloten dat ik naar zijn plaats ging en zo begon het." (NPO p.19). **U kan evenmin een antwoord geven op de vraag wanneer A.H.M. u voor het eerst voorstelde om een intieme relatie te beginnen** (NPO p.19). Wat verder verklaart u dan weer dat uw zus R. ziek begon te worden rond de tijd dat u een relatie begon te hebben met A.H.M. (NPO p.20). U gevraagd welke periode dit dan ongeveer was, verklaart u dat het vroeg 2016 was. Het komt weinig doorleefd over dat u enerzijds wel het begin van de ziekte van uw zus kan situeren in de tijd, maar dat u anderzijds niet uw relatie met A.H.M. kon plaatsen, hoewel deze nochtans rond dezelfde periode begon als de ziekte van uw zus (NPO p.20).

Verder kan nog worden opgemerkt dat u uw beweerde relatie met A.H.M. niet vermeldde wanneer u door de protection officer werd gevraagd naar relaties die u hebt gehad in Nigeria. Op de vraag of u ooit een relatie hebt gehad met iemand in Nigeria, antwoordde u immers ronduit "nee" (NPO p.11). Het feit dat u deze relatie voor het eerst pas vermeldt wanneer u begint aan uw asielaanvraag komt dan ook gekunsteld en weinig doorleefd over (NPO p. 15). Het kan immers verwacht worden, indien u werkelijk in Nigeria genoodzaakt was om een seksuele relatie te onderhouden met een man, tegen uw eigen keuze in (NPO p.15-16) en dit in een Nigeriaanse maatschappelijke context die vijandig staat ten opzichte van homoseksuele relaties (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), een relatie die bovendien aan de oorzaak lag van uw beweerde problemen en heeft geleid tot uw vlucht uit Nigeria, dat

u dit zou vermelden wanneer u er door de protection officer naar werd gevraagd. Het feit dat u dit niet deed, ondergraaft dan ook sterk de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op bovenstaande vaagheden en inconsistenties dient te worden besloten dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u werkelijk bij A.H.M. moest gaan overnachten, laat staat dat u in ruil voor accommodatie genoodzaakt was met hem een intieme relatie te beginnen.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde intieme homoseksuele relatie met A.H.M., kan er evenmin geloof worden gehecht aan de hieruit volgende problemen, met name, het feit dat uw ouders om deze reden uw bloed zouden willen gebruiken in een rituele reiniging (NPO p.16).

Wat betreft de door u vermelde rituele reiniging door de 'native dokter' kan overigens nog worden opgemerkt dat u ook hierover uiterst vage verklaringen aflegde, bovendien zijn uw verklaringen gestoeld op bijgeloof. Zo kon u niet aangeven waar de native dokter verblijft, waar uw ouders naartoe gingen. Noch kon u de naam van de native dokter aangeven, of kon u aangeven hoe uw ouders met deze native dokter in contact gekomen waren (NPO p.21). U kon zelfs niet aangeven hoeveel native dokters er zijn in Agbor (NPO p.22). Nochtans verklaarde u dat Agbor slechts een kleine gemeenschap is (NPO p.6), en kan verwacht worden, indien uw ouders werkelijk zulk een dokter consulteerden voor de reiniging van uw zieke zus met uw bloed, dat u hier toch iets meer informatie over zou weten, of ten minste iets meer interesse zou hebben getoond in de lokale native dokter.

Verder zijn uw verklaringen over de kennis van de native dokter over u gestoeld op bijgeloof. U gevraagd hoe de native dokter wist wie u was, of zou kunnen weten of u al dan niet met een man slaapt, verklaarde u slechts "het is de traditie van de plaats en ze weten deze dingen, zelfs als je niet in de buurt bent en je gaat ergens anders, ze weten het. Het is de traditie van het land.". U gevraagd om verder te verduidelijken wat de traditie is en hoe ze het dan kunnen weten, verklaarde u slechts "ze zouden het weten, want ze vroegen of een andere man ook in het huis woonde, en geen andere man woont in het huis behalve mij, de native dokters, ze weten het." (NPO p .22). U nogmaals door de protection officer aangespoord om uit te leggen hoe de native dokter het kan weten of u met een man slaapt, als enkel u en uw mannelijke sekspartner ervan op de hoogte zijn, en jullie het enkel in een huis doen waar niemand anders woont, verklaarde u "het is een gangbare praktijk want deze native dokters, ze weten het, ze consulteren demonen en zij weten die dingen, als ze demonen consulteren dan onthullen ze dingen aan hen die normale mensen niet weten. Dat is hoe hij het te weten kwam." (NPO p.22). Hiermee op geen enkele manier concreet aangevend hoe men op de hoogte kon zijn geweest van uw relatie met deze man.

Wat betreft uw bewering en de opmerking van uw advocaat dat u als een homoseksueel kan gepercipieerd worden in de Nigeriaanse maatschappij omdat u met een man sliep (NPO p. 23), dient enerzijds te worden opgemerkt er geen geloof wordt gehecht aan uw beweerde relatie met A.H.M., en anderzijds dat uit uw verklaringen verder op geen enkele manier blijkt dat u een homoseksuele geaardheid heeft. U verklaarde immers zelf dat u niet van mannen houdt, en dat de enige reden waarom u toezegde aan A.H.M., was omdat u niet op straat wou slapen. Indien u de keuze had, zou u immers geen intieme relaties hebben met een man (NPO p.20). Bovendien haalt u doorheen uw verklaringen op geen enkel moment zelf aan een dergelijke vrees om gepercipieerd te worden als homoseksueel te koesteren, zodoende blijkt dit niet te leven in uw beleving. Daarnaast geeft u aan dat deze relatie - indien hier al enig geloof werd aan gehecht, quod non - volstrekt geheim werd gehouden. De man waar u deze relatie zou mee onderhouden hebben verklaarde dat niemand het te weten zou komen en dat hij dit evenmin aan ook maar iemand zou vertellen. Zodoende wordt niet ingezien hoe u bij een terugkeer naar Nigeria als homoseksueel bestempeld zou worden en om deze reden vervolging zou dienen te vrez.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat **Delta** actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat **Delta** aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u neerlegde met betrekking tot uw procedure in Italië hebben geen link met uw asielaanvraag, ze hebben louter betrekking op uw verblijfsprocedure in Italië en staan hier niet ter discussie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19 april 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:
"- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;

- Artikel 48/3 en 48/4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- Artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel en de algemene verplichting van voorzichtigheid als beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Vrees voor vervolging als gevolg van zijn vermeende homoseksuele geaardheid

2. Verzoeker steunt zijn verzoek om internationale bescherming op de vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten als ook het slachtoffer te worden van rituele reinigingen, beide als gevolg van zijn homoseksuele betrekkingen met de heer A.H.M..

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst wegens het feit dat verzoeker deel uitmaakt van een bepaalde sociale groep, namelijk de groep van mensen met een homoseksuele geaardheid.

Een ruime interpretatie van het begrip ‘sociale groep’ werd aangenomen door de Belgische en Europese wetgever bij de aanneming van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting is van artikel 10, § 1, d) van de richtlijn 2004/83/EG.

[...]

In casu staat verzoeker bij zijn adoptieouders in Agbor bekend als iemand die homoseksuele betrekkingen had met de heer A.H.M..

Het is aannemelijk dat ondertussen de gehele gemeenschap in Agbor hiervan op de hoogte is.

Vervolging omwille van seksuele geaardheid, vooral maar niet uitsluitend omwille van homoseksualiteit, wordt al sinds geruime tijd als vervolging omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep beschouwd (zie onder meer RvV 15 mei 2014, nr. 124.038; 27 augustus 2014, nr. 128.293; 3 september 2014, nr. 128.680; 12 februari 2019, nr. 216.638; 24 april 2019, nr. 220.190).

3. Uit verschillende internationale bronnen blijkt zonder meer dat personen verdacht van een homoseksuele geaardheid strafbaar zijn. Zij worden gediscrimineerd, belaagd, vermoord en hun rechten worden hen ontnomen. Bovendien worden zij aangehouden, vervolgd en gevangengezet.

[...]

4. Verzoeker heeft op verschillende tijdstippen tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven dat hij vervolging vreest als gevolg van zijn vermeende homoseksuele geaardheid.

Verzoekers verklaringen zijn consequent, gedetailleerd en zonder ernstige tegenstrijdigheden. Aan zijn asielrelaas wordt echter geen geloof gehecht op basis van enkele vermeende onvolmaaktheden of schijnbare, lichte tegenstellingen.

Hieronder zal verzoeker deze duidelijk maken waarom de weigeringsbeslissing niet steunt op ernstige motieven.

5. Ten eerste stelt het CGVS dat het gegeven dat verzoeker eerst antwoordt dat hij enkel op één specifieke plaats heeft gewoond in Nigeria terwijl hij vele keren de nacht heeft doorgebracht bij de heer A.H.M., de geloofwaardigheid van het asielrelaas ondermijnt. Dit middel is echter niet ernstig.

De reden waarom verzoeker aangeeft slecht op één plaats gewoond te hebben is omdat hij dit adres bij zijn adoptieouders effectief als zijn enige in Nigeria beschouwde. Dat hij regelmatig buiten diende te slapen en zo bij de heer A.H.M. terecht kwam, is inderdaad niet wat per se onder een nieuwe woonst moet verstaan worden. **Aangezien het nooit zijn bedoeling was bij hem in te trekken en hij er enkel uit noodzaak overnachtte in het geval hij wordt buitengesloten, deed dit hem antwoorden slechts op één plaats gewoond te hebben.** Hoewel verzoeker hierin preciezer had kunnen zien, gaat het dus absoluut niet om een tegenstrijdigheid.

Daarnaast is het onredelijk en zelfs vanuit het standpunt van de heer [...] geheel onbegrijpelijk aan te nemen dat verzoeker effectief eerst zou bedoeld hebben enkel bij zijn ouders te wonen terwijl zijn gehele asielrelaas juist afhangt van zijn gedwongen relatie met de heer A.H.M. waar evident de overnachtingen een belangrijk onderdeel van uitmaken. Dit is de kern van zijn asielrelaas en er is dan geen enkele logische verklaring waarom verzoeker op een dergelijke wijze zelf zijn asielrelaas zou ondermijnen. Het getuigt dan ook van een bijzondere eenzijdige interpretatie van verzoekers woorden in zijn nadeel.

Het betaamt in deze te onderlijnen dat het de taak van de bevoegde asielinstantie is om mee te werken aan de vaststelling van de feiten, door alle relevante feiten te beoordelen en alle middelen in te zetten

waarover deze beschikt om zo de nodige bewijzen te verzamelen en een analyse “à charge en à décharge” uit te voeren, quad non.

Dit middel is dan ook ongegrond.

Aansluitend bij de verblijfssituatie wordt opgemerkt dat verzoeker niet precies kan aangeven hoeveel keer hij de nacht heeft doorgebracht bij de heer A.H.M.. Ook dit kan niet gevolgd worden. Verzoeker zegt duidelijk hij er geen precies aantal aan kan geven. Daarna stelt hij, weliswaar op een ongelukkige want verwarrende wijze, dat hij kan zeggen er 5 of 20 of 100 keren geslapen te hebben. Dit is niet meer dan een manier van spreken om aan te geven dat hij niet het exacte aantal kan duiden.

De verwerende partij toont zich aldus niet correct in zijn analyse door selectief te interpreteren en zelfs de voorkeur te geven aan vanuit het standpunt van de verzoeker geheel onbegrijpelijke interpretaties in zijn nadeel. Dit is een schending van de materiële motiveringsplicht.

6. [materiële motiveringsplicht]

7. Vervolgens, wat het beginpunt van de relatie tussen verzoeker en de heer A.H.M. betreft, worden kleine onvolmaaktheden in verzoekers antwoorden uitvergroot om te besluiten dat verzoekers asielrelaas niet doorleefd is. Eveneens wordt geen rekening gehouden met het graduele aspect van hun relatie.

Zo wordt door het CGVS opgemerkt dat verzoeker enerzijds stelt de heer A.H.M. reeds ontmoet te hebben vooraleer hij de nachten buiten dient door te brengen en later het omgekeerde verklaart. Van belang is echter te bepalen wat juist wordt bedoeld met ontmoeten.

Het is immers zo dat verzoeker de heer A.H.M. reeds kent van in 2015 die bij hem geregeld tomaten koopt. In die betekenis heeft de heer [...] hem dus reeds ontmoet vooraleer de problemen zich voordoen. Met dit ontmoeten wordt dus eerder een koper-verkoper relatie bedoeld.

Wanneer verzoeker dan geregeld wordt buitengesloten door zijn adoptieouders kent hij de heer A.H.M. reeds beter. Het is dan in 2016 dat deze laatste avances begint te maken als hij de heer [...] bij hem laat overnachten. Wanneer hierop wordt doorgevraagd stelt verzoeker dat hij reeds problemen heeft vooraleer hij de heer A.H.M. ontmoet. Met deze ontmoetingen bedoelt hij eerder de verdergaande ontmoetingen die duiden op een relatie en een persoonlijke dimensie hebben.

Verzoeker verwacht dus enigszins kennen met ontmoeten. Van tegenstrijdigheden is dus geen sprake.

Verzoeker wenst in deze te benadrukken dat hij slechts de lagere school heeft afgemaakt, wat hij meedeelt in het persoonlijk onderhoud (p; 12). Hij vraagt u dan ook met zijn beperkte opleidingsniveau rekening te houden (Rvv 26 juni 2008, nr. 13.157; Rvv 22 december 2017, nr. 197.251).

Dat eenvoudigweg wordt besloten dat verzoeker geen idee heeft wanneer hij begon te verblijven is het huis van de heer A.H.M., is eveneens niet correct.

Verzoeker kan inderdaad niet exact zeggen welke dag hij er een eerste keer overnacht, maar is wel degelijk concreet. Zo stelt hij doorheen het gehele interview dat de problemen ernstig worden begin 2016 en dat in die periode ook overnachtingen plaats vinden bij de heer A.H.M. (zie onder meer persoonlijk onderhoud, p. 17). Hierop volgen dan de avances, zoals verzoeker ook uiteenzet (persoonlijk onderhoud, p. 15).

Om die redenen schendt de verwerende partij dan ook de materiële motiveringsplicht.

Een schending van artikel 48/3, minstens van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 moet bijgevolg worden aangenomen.

8. Verder stelt het CGVS dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder wordt ondermijnd doordat de verzoeker aangeeft geen enkele relatie te hebben gehad in Nigeria terwijl zijn gedwongen seksuele handelingen met de heer A.H.M. wijzen op een relatie. Dit middel is werkelijk onredelijk.

Het is duidelijk dat verzoeker bedoelde dat hij nooit een vrijwillige relatie heeft gehad met een vrouw in Nigeria. Zo interpreteerde hij alleszins de vraag naar eerdere relaties. Dit is ook het meest voor de hand liggende antwoord op de vraag in casu.

Verzoeker ontwikkelt hier dezelfde redenering als met betrekking tot zijn enige verblijfplaats in Nigeria waarbij hij zijn overnachtingen buitenshuis niet zelf vernoemde. Het zou inderdaad onredelijk en zelfs vanuit het standpunt van de heer [...] geheel onbegrijpelijk zijn aan te nemen dat verzoeker antwoordt dat hij geen enkele relatie heeft gehad, anders dan in de situatie wanneer hij denkt dat het over vrijwillige relaties gaat. Zijn gehele asielrelaas hangt immers juist af van zijn gedwongen relatie met de heer A.H.M.. Dit is zonder meer onredelijk.

Volgens de rechtspraak van de RvV is er sprake van een schending van het **redelijkheidsbeginsel**, [...] Door geen ruimte te laten aan de voor de hand liggende interpretatie dat de heer [...] doelde op de afwezigheid van vrijwillige relaties in Nigeria en dus niet van zijn gedwongen relatie is, gezien de redenen van zijn verzoek tot internationale bescherming, dan ook manifest onredelijk.

In deze wijst de verzoekende partij er eveneens op dat hij aan de Dienst Vreemdelingenzaken ook duidelijk zijn gedwongen relatie met de heer A.H.M. aangaf in de vragenlijst afgenomen op 3 november 2020.

Het is aldus geheel onzorgvuldig hiermee geen rekening te houden en te stellen dat verzoeker zijn relatie met de heer A.H.M. voor het eerst pas vermeld en gekunsteld aanbrengt halfweg het onderhoud. Verzoeker heeft dit immers steeds als de reden van zijn verzoek tot internationale bescherming aangehaald en tijdens het persoonlijk onderhoud zelf dit herhaald wanneer hem gevraagd wordt naar zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer.

9. De vermeende vaagheden en inconsistenties die het CGVS ertoe leiden te besluiten dat verzoeker niet bij de heer A.H.M. nachten doorbracht, kunnen dan niet worden gehandhaafd.

In die zin dient dan ook te worden aangenomen dat zijn vrees vervolgd te worden bij terug op basis van zijn vermeende homoseksuele geaardheid reëel is.

Aangezien de adoptieouders op de hoogte zijn van de seksuele contacten tussen verzoeker en de heer A.H.M. en gezien deze door de native dokter gelinkt worden aan de ziekte van verzoekers zus Ruth, is het duidelijk dat zijn ouders zich tegen hem keerden en zullen keren en dus aannemelijk dat de gemeenschap op de hoogte is.

Zijn gerechtvaardigde vrees voor vervolging niet erkennen is een schending van artikel 48/3, minstens van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Dat verzoeker zelf aangeeft geen homoseksuele geaardheid te hebben – het ging immers om gedwongen seksuele contacten om te overleven – verandert hier niets aan.

Inderdaad, artikel 48/3, §5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat : [...]

De rechtspraak bevestigt dit ook zonder meer (RVV 21.04.2010, nr. 42.086 ; 20.05.2010, nr. 43.563 ; 22.03.2012, nr. 77.798 ; 03.04.2012, nr. 78.755 ; 08.11.2013, nr. 113.610, 15.04.2016, nr. 165.925 ; 20.07.2018, nr. 207.050 ; 19.12.2018 ; nr. 214.327).

10. Aangezien verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid moet worden aangenomen, dient verder onderlijnd te worden dat verzoekers vrees ritueel gereinigd te worden nog steeds actueel is. Verzoeker heeft alvast geen enkele indicatie dat aan de positie van zijn ouders hierover iets gewijzigd zou zijn.

Dit aspect is dus onvoldoende onderzocht. Op geen enkel moment wordt bijvoorbeeld doorgevraagd naar hoe die rituele reiniging zou plaatsvinden, dit hoewel verzoeker de vrees hiervoor uitspreekt (zie onder meer persoonlijk onderhoud, p. 16).

Dit is dan ook zonder meer onzorgvuldig.

Het **zorgvuldigheidsbeginsel** houdt immers in dat [...]

Ondergeschikt, bij gebrek aan eigen onderzoeksbevoegdheid moet de bestreden beslissing dan ook minstens worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

De elementen aangaande zijn vrees voor rituele reiniging zijn immers onvoldoende onderzocht.

Het gebruik van de rituele reiniging bij minderheidsgroepen is in Nigeria alvast een feit, zo blijkt uit volgende passage afkomstig uit het rapport 'The Situation of Sexual and Gender Minorities in Nigeria (2014-2018)' van de Canadese Immigration and Refugee Board : [...]

Ook zit dergelijke rituele reiniging diep verankerd in de Igbo cultuur waar verzoeker toe behoort, zoals blijkt uit artikel gewijd aan 'Ritual Dirt and Purification', in 1985 verschenen in het wetenschappelijk tijdschrift The Journal of Religion in Africa: [...]

11. Tenslotte, dat verzoeker slechts vage antwoorden kan geven op de vragen over welke 'native dokter' is geraadpleegd door zijn ouders, kan verzoeker niet worden kwalijk genomen.

Er is geen objectieve reden om aan te nemen dat verzoeker hiervan op de hoogte kon zijn. Hij werd achteraf hierover bevraagd door zijn ouders alleen en is snel nadien gevlucht. Verzoeker is daarnaast ook niet specifiek bezig met dergelijke rituele praktijken. Niet behorend tot een minderheidsgroepering hoefde hij an sich ook niet onmiddellijk te vrezen hiervan slachtoffer te worden, wat aannemelijk maakt dat hij hierover geen specifieke kennis heeft.

Dat verzoeker daarnaast geen concrete verklaring kan geven waarom deze dokter op de hoogte is van zijn relatie en slechts verwijst naar de traditie en de kennis die deze dokters hebben in de regio, kan hem ook niet verweten worden.

Aangezien hij geen enkel idee heeft wie het bestaan van zijn seksuele relatie met de heer A.H.M. aan zijn ouders heeft meegedeeld, verwijst hij naar de buitengewone capaciteiten van deze 'native dokters'. Net als vele andere leden van de Igbo etnie, hecht verzoeker geloof aan hen, het is een gangbare praktijk zo omschrijft hij het zelf (persoonlijk onderhoud, p. 22). Dit hoeft dan ook niet te verwonderen en is aannemelijk.

Het CGVS schiet echter tekort door hier zelf niet door te vragen. De verwerende partij had kunnen vragen of hij iemand anders kon verdenken, of het mogelijk was dat iemand hen gezien had. Zij stopt echter met vragen bij verzoekers eerste antwoord dat 'native dokters' nu eenmaal zo'n dingen kunnen weten en verwijt hem daarna dergelijk antwoord te geven, hoewel dit binnen zijn culturele denkkaders ligt. Dit is niet redelijk.

In deze kan ook nog gewezen worden op de samenwerkingsplicht die rust op de asielinstanties.

Een schending van artikel 48/3 Vw dient bijgevolg vastgesteld te worden, minstens dient de weigeringsbeslissing herzien te worden om het CGVS toe te laten bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.

Verzoeker benadrukt dat artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet bovendien uitdrukkelijk een samenwerkingsplicht oplegt aan de asielinstanties. Deze bepaling stelt dat de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties tot taak hebben om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze houdt immers in dat, indien de door verzoeker aangebrachte elementen niet volledig, actueel of relevant zijn, de overheid in deze fase van de procedure actief moet samenwerken met de verzoekster om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, M./Ierland, punt 66; RvV 21 februari 2017, nr. 182.619).

Door niet verder door te vragen voorbij de culturele kaders waar verzoeker eerst uit put en hem vervolgens te verwijten zich hiertoe te beperken, voldoet de verwerende partij niet aan de samenwerkingsplicht.

Algemene geloofwaardigheid en voordeel van de twijfel

12. *Verzoeker meent dat niet kan worden getwijfeld aan zijn algemene geloofwaardigheid, ten eerste omdat hij een coherent en geloofwaardig asielrelaas heeft en ten tweede, dat hem het voordeel van de twijfel toegekend moet worden.*

Verzoeker heeft op alle vragen van het CGVS kunnen antwoorden, en heeft een coherent relaas afgelegd gedurende zijn onderhoud. Bovenstaand is aangetoond dat de enkele tegenstrijdigheden die het CGVS aanhaalt, weerlegd kunnen worden op een redelijke wijze en dat daarnaast de enkele vaagheden of onvolmaaktheden een logische verklaring kennen.

Er werd geen enkele tegenstrijdigheid of incoherentie vastgesteld tussen zijn verklaringen bij het CGVS en die bij DVZ.

Verzoeker wijst er ook op dat de bepaalde verklaringen die gecontroleerd konden worden door de asielinstanties, zoals over de prijs van de tomaten in Agbor of over hoeveel men per dag kan verdienen als groentenverkoper niet in vraag gesteld worden. De verwerende partij heeft hier specifiek naar gepeild (zie onder meer persoonlijk onderhoud, p. 17). De correctheid van deze objectieve gegevens versterkt dan ook de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Dat hij anderzijds geen documenten kan voorleggen die de seksuele betrekkingen bewijzen tussen verzoeker en de heer A.H.M. kan hem niet verweten worden. Gezien de context van psychologische dwang is dit immers aannemelijk.

Het is in deze gepast in herinnering te brengen dat rekening moet worden gehouden met de richtlijnen van het EHRM (zie oa. Bahaddar / Nederland, 19 februari 1998, §45, Recueil 1998-I en EHRM 23 augustus 2016, zaak J.K./Zweden, 59166/12, punt 92) die stelt dat directe bewijzen niet altijd mogelijk zijn of kunnen bekomen worden en het gebrek daaraan niet op zich bepalend kan zijn om de aanvraag negatief te beoordelen.

En ook uw Raad oordeelde reeds dat een verzoeker voor internationale bescherming erkend kan worden als vluchteling zonder enig document (RvV 20 oktober 2016, nr. 176.678).

Gelet op het geheel van deze elementen kan niet anders dan worden geconcludeerd dat verzoekers vrees voor vervolging wel degelijk geloofwaardig en aangetoond is.

13. *Ten slotte, zouden er toch nog enkele onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat hem het voordeel van twijfel moet worden toegekend. Het is immers vaste rechtspraak van uw Raad dat in geval van twijfel omtrent bepaalde aspecten van het asielrelaas, dit de asielautoriteiten er niet van ontslaat om na te gaan of de vrees voor vervolging kan worden vastgesteld door de objectieve elementen van het dossier (RvV nr. 219 110 van 28 maart 2019).*

De voorwaarden zoals vermeld in artikel 48/6 § 4 van de wet van 15 december 1980 zijn daarnaast in casu vervuld: [...]

De heer [...] is op 16 januari 2020 in België aangekomen. Op 21 januari 2020 heeft hij zijn verzoek tot internationale bescherming ingediend.

De afgelegde verklaringen zijn gedetailleerd, correct en coherent. Ook is er een logische verklaring waarom bewijskrachtige elementen ontbreken in dit asielrelaas.

De door het CGVS aangehaalde tegenstrijdigheden of onvolmaaktheden werden in dit verzoekschrift geduid en van een logische verklaring voorzien.

De algemene geloofwaardigheid is dan ook komen vast te staan."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker volhardt in zijn vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst omdat hij er homoseksuele betrekkingen had met A.H.M. en dit in ruil voor onderdak en financiële steun. Hij vreest er enerzijds vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten en anderzijds om het slachtoffer te worden van rituele reinigingen door zijn adoptieouders.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan verzoekers voorgehouden intieme relatie met A.H.M., noch aan de problemen die eruit zouden zijn voortgevloeid.

De elementen van de motivering zijn:

- verzoeker laat initieel na om melding te maken van zijn verblijf op straat en bij A.H.M. en legt vervolgens wijzigende en bovendien tegenstrijdige verklaringen af over zijn beweerde verblijfplaats(en) in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8, p. 15, p. 18);

- verzoeker wijzigt zijn antwoorden in functie van de door de *protection officer* gestelde vragen en slaagt er niet in om concreet en consistent in de tijd te situeren wanneer hij A.H.M. ontmoette, wanneer hij bij hem begon te overnachten en wanneer A.H.M. een intieme relatie voorstelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14, p. 17-20);

- verzoeker vermeldde zijn beweerde relatie met A.H.M. niet wanneer hij door de *protection officer* werd gevraagd naar relaties die hij heeft gehad in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), maar maakte er pas gewag van wanneer hij aan zijn asielrelaas kwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15);

- gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker met A.H.M. een intieme homoseksuele relatie had in ruil voor accommodatie, kan evenmin geloof worden gehecht aan de hieruit voortvloeiende problemen, met name de rituele reiniging door zijn ouders;

- verzoekers verklaringen over de rituele reiniging door de 'native dokter' zijn uiterst vaag en bovendien gestoeld op bijgeloof (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 21-22);

- er kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar Nigeria gepercipieerd zou worden als homoseksueel, omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde relatie met A.H.M., uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij homoseksueel geaard is en verzoeker doorheen zijn verklaringen op geen enkel moment dergelijke vrees om gepercipieerd te worden als homoseksueel heeft aangehaald.

Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het geven van een *post factum* uitleg ter verduidelijking van reeds afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen (inzake zijn verblijfplaats(en) in Nigeria; inzake de ontmoeting en het begin van de relatie met A.H.M.; inzake het feit dat hij nooit in een relatie in Nigeria heeft gehad), het verwijzen naar zijn beperkt opleidingsniveau, het hekelen van het onderzoek van de commissaris-generaal naar de rituele reiniging en de 'native dokter', het citeren uit algemene informatie inzake de situatie van homoseksuelen in Nigeria en het gebruik van rituele reiniging in Nigeria, het louter stellen dat zijn onwetendheid inzake de 'native dokter' hem niet kan worden verweten, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit kan evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee hij er - mede gelet op wat volgt - niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat het nooit zijn bedoeling was om bij A.H.M. in te trekken en dat hij er enkel uit noodzaak overnachtte, wat hem deed antwoorden dat hij slechts op één plaats gewoond heeft.

Dergelijke *post factum* verklaring kan niet verschonen dat verzoeker heeft nagelaten te vermelden dat hij regelmatig bij A.H.M. verbleef. Dit klemt te meer omdat verzoeker wel verklaarde dat hij twee dagen bij A.H.M. verbleef vooraleer deze hem hielp bij zijn vertrek uit Nigeria (*"Kan u mij eens vertellen waar u overal heeft verbleven van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Nigeria? En met verblijfplaats bedoel ik niet enkel uw vast adres, maar ook plaatsen waar u slechts een korte periode heeft verbleven?"*, *"Ik woonde enkel op één specifieke plaats voor ik Nigeria verliet."*, *"En dat was in Agbor?"*, *"Ja."*, *"Steeds in hetzelfde huis gewoond?"*, *"Ik woonde in hetzelfde huis."*, *"Hebt u ooit nog elders gewoond bv voor een korte periode?"*, *"Ik woonde nooit ergens anders in Nigeria, de enige andere plaats waar ik woonde, was in Libië. De man die me hielp om uit Nigeria te gaan, ik bleef in Nigeria bij hem voor 2 dagen voor hij me uit Nigeria bracht."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Dat verzoeker, wiens asielaanvraag is opgehangen aan de accommodatie die hij kreeg in ruil voor een intieme homoseksuele relatie met A.H.M., heeft nagelaten zijn kortstondige verblijven bij A.H.M. te vermelden wanneer hiernaar uitdrukkelijk en herhaaldelijk gevraagd werd door de *protection officer*, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn voorgehouden relatie met A.H.M..

Verder dient in navolging van verweerder worden vastgesteld dat verzoeker niet (ongeveer) kan aangeven hoeveel keer hij de nacht heeft doorgebracht bij A.H.M. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Dat verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij het niet weet en bij wijze van spreken heeft aangegeven dat hij er 5, 20 of 100 keren zou hebben geslapen, wijzigt niets aan de vaststelling dat verzoeker zelfs niet bij benadering kan aangeven hoeveel keer hij bij A.H.M. zou hebben overnacht.

6. Inzake verzoekers verklaringen over het beginpunt van zijn relatie met A.H.M. meent verzoeker dat geen rekening werd gehouden met het graduele aspect van hun relatie, stelt hij 'kennen' met 'ontmoeten' te verwarren en wijst hij op zijn beperkt opleidingsniveau.

Verzoeker tracht de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen vinden geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielaanvraag raken. De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

Wat betreft verzoekers verwijzing naar zijn beperkt opleidingsniveau, valt niet in te zien hoe het feit dat verzoeker enkel de lagere schoolopleiding heeft afgemaakt, hem zou verhinderen om coherente verklaringen af te leggen.

7. Verder stelt verzoeker dat hij nooit een vrijwillige relatie heeft gehad met een vrouw in Nigeria en dat hij de vraag naar eerdere relaties zo interpreteerde.

Deze *post factum* uitleg kan geenszins verschonen dat verzoeker heeft nagelaten zijn relatie met A.H.M. te vermelden wanneer hem werd gevraagd naar zijn relaties in Nigeria (*"Had u ooit een relatie met iemand in Nigeria?"*, *"Nee."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11) en dat hij zijn relatie met A.H.M. pas voor het eerst vermeldde bij de uiteenzetting van zijn asielaanvraag (*"Vooraleer we overgaan tot uw verhaal en de problemen die u in Nigeria hebt gekend. Kan u mij eerst vertellen wie u precies vreest in Nigeria?"*, *"Eén van de redenen waarom ik bang ben om terug te keren naar Nigeria, is nummer één ik ben bang van de gemeenschap en ten tweede vrees ik de overheid omwille van wie ik ben en wat de wet daarover zegt en omwille van wat ik deed."*, *"omwille van wie ik ben" kan u dat iets meer verduidelijken?"*, *"De reden is mijn relatie met Al Haji Moussa, wat we samen hadden. Dat is de reden."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Immers is redelijk te verwachten dat verzoeker deze homoseksuele relatie, die tot de kern van zijn asielaanvraag behoort, zou vermelden wanneer hij door de *protection officer* werd gevraagd naar zijn relaties in Nigeria. Verzoekers nalatigheid om deze relatie spontaan en buiten de context van zijn asielaanvraag te vermelden ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden 'gedwongen' homoseksuele relatie met A.H.M..

8. Gelet op het voorstaande wordt geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele relatie met A.H.M.. In navolging van verweerder dient vastgesteld dat evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Nigeria zou gepercipieerd worden als homoseksueel. Dit klemt te meer omdat – zoals blijkt uit zijn verklaringen ter terechtzitting – vader is geworden van een kind in België.

Bijgevolg zijn verzoekers verwijzingen naar algemene informatie inzake de situatie van homoseksuelen in Nigeria niet dienstig. Voor zover verzoeker meent dat de verwijzing naar algemene informatie voldoende is om de door hem voorgehouden verklaringen te bevestigen, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd omwille van een (gepercipieerde) homoseksuele geaardheid. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

9. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden intieme relatie met A.H.M., wordt evenmin enig geloof gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid, met name de beweerde rituele reiniging van verzoeker door zijn adoptieouders. Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten in geval van terugkeer naar Nigeria.

10. In het verzoekschrift wordt nog aangeklaagd dat verweerder zijn vrees voor de rituele reiniging onvoldoende heeft onderzocht en dat op geen enkel moment wordt doorgevraagd over deze reiniging, noch over de 'native dokter'.

Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag heeft kunnen toelichten en tevens uitgebreide verklaringen heeft afgelegd aangaande de voorgehouden rituele reiniging en de 'native dokter' (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Indien verzoeker meent dat hij over deze rituele reiniging – of enig ander onderwerp – nog bijkomende inlichtingen heeft dan kan hij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen werpen.

De loutere stelling dat verzoeker niet kan verweten worden dat hij onwetend is met betrekking tot de 'native dokter' kan geen afbreuk doen aan de terechte en pertinente motiveringen in de bestreden beslissing dienaangaande:

“Wat betreft de door u vermelde rituele reiniging door de ‘native dokter’ kan overigens nog worden opgemerkt dat u ook hierover uiterst vage verklaringen aflegde, bovendien zijn uw verklaringen gestoeld op bijgeloof. Zo kon u niet aangeven waar de native dokter verblijft, waar uw ouders naartoe gingen. Noch kon u de naam van de native dokter aangeven, of kon u aangeven hoe uw ouders met deze native dokter in contact gekomen waren (NPO p.21). U kon zelfs niet aangeven hoeveel native dokters er zijn in Agbor (NPO p.22). Nochtans verklaarde u dat Agbor slechts een kleine gemeenschap is (NPO p.6), en kan verwacht worden, indien uw ouders werkelijk zulk een dokter consulteerden voor de reiniging van uw zieke zus met uw bloed, dat u hier toch iets meer informatie over zou weten, of ten minste iets meer interesse zou hebben getoond in de lokale native dokter.

Verder zijn uw verklaringen over de kennis van de native dokter over u gestoeld op bijgeloof. U gevraagd hoe de native dokter wist wie u was, of zou kunnen weten of u al dan niet met een man slaapt, verklaarde u slechts “het is de traditie van de plaats en ze weten deze dingen, zelfs als je niet in de buurt bent en je gaat ergens anders, ze weten het. Het is de traditie van het land.” U gevraagd om verder te verduidelijken wat de traditie is en hoe ze het dan kunnen weten, verklaarde u slechts “ze zouden het weten, want ze vroegen of een andere man ook in het huis woonde, en geen andere man woont in het huis behalve mij, de native dokters, ze weten het.” (NPO p .22). U nogmaals door de protection officer aangespoord om uit te leggen hoe de native dokter het kan weten of u met een man slaapt, als enkel u en uw mannelijke sekspartner ervan op de hoogte zijn, en jullie het enkel in een huis doen waar niemand anders woont, verklaarde u “het is een gangbare praktijk want deze native dokters, ze weten het, ze consulteren demonen en zij weten die dingen, als ze demonen consulteren dan onthullen ze dingen aan hen die normale mensen niet weten. Dat is hoe hij het te weten kwam.” (NPO p.22). Hiermee op geen enkele manier concreet aangevend hoe men op de hoogte kon zijn geweest van uw relatie met deze man.”

Behoudens het minimaliseren van zijn onwetendheid, biedt verzoeker geen enkel verweer tegen voormelde motiveringen inzake zijn vage en op bijgeloof gestoelde verklaringen inzake de 'native dokter'. Voormelde motiveringen, die terecht en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, blijven derhalve overeind.

11. De door verzoeker bijgebrachte informatie inzake het gebruik van de rituele reiniging in Nigeria vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen.

Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Delta State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

15. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS